

להם פחות כאריזמה וכסף (ולא תמיד קל להבחין בין זו וזו) יכולים להרשות לעצמם כמה כתבלינים פורטיים בשולי העיתונות, על-חשבון משלם המיסים.

כאשר גולדה שמה בגונדולה

לא, גולדה לא תבין זאת. כשם שלא הבינה איך יכול פקד ממשלתי לאכול במיסדות-סאר, במחיר 100 ל"י הארוחה, על-חשבון משלם-המיסים.

כששערה זאת, היתה ממש מועצת.

ולמה היתה מועצת? מפני שמעולם לא ביקרה במיסדות כאלה. כך הצהיר דובר הממשלה.

אך מה אפשר לעשות, ושבועון מסויים זה פורסם, ברוב רישעותו, תמונה של גולדה מאיר וידידה לו בוואר במסעדה ירושלמית, שבה ארוחה צנועה לזוג עונה יותר מי מאה ל"י?

ומה אפשר לעשות כשאפשר לפגוש מדי פעם את גולדה במיסדות גונדולה בתל-אביב, ששם המחיר דומה? אפשר — אם יש לך די כסף, ואם הפרצוף שלך מוצא חן בעיני הגורילות בכניסה.

יתכן שגולדה אינה מסתכלת בחשבונות. כנראה לאשה צנועה ועממית, לא תסתכל בפסטיטיבייר כאלה. בשביל זה יש פקד דים. אחרי הכל, אבל היא יכולה לשאול את משה דיין, שהוא מומחה גרוני למיסות דות יקרות. ועוד כמה וכמה שרים אחרים, שממחיתים אינה פחות מופלגת.

(אולי כדאי פעם לערוך ביניהם תחרות גסטרונומית, כדי שמשלמי-המיסים ייהנו קצת מן ההשקעה שהשקיעו בפיתוח הטעם הקולינארי של שריהם ופקידיהם.)

וצלם בהיכל

עות. הנשיא מועבר מישראל-שלי צריפים לישראל-שליהיכליהפאר, מארץ האזרחים לארץ האדונים.

אפשר להצטער על כך שגורל זה נפל בחלקו של זלמן שור. מוכרחים להצטער שבצטיים על גורל דומה שנפל בחלקו של דויד בן-גוריון. האיש ברה לשדה-בוקר, הוא רוצה לנצל את שארית ימיו כדי להעלות בחיר פוון על הנייר את כל הטעון, לדעתו, להישמר בויתרון הדורות.

הוא סולד ממבקרים, הגוולים את זמנו היקר. הוא מתעב נאומים, מפי עסקנים שהוא בו להם מעומק נפשו. מפני שהוא מכיר אותם היטב מזמן — מהזמן שבו השרים דהיום, הבאים אליו במסוקים, היו מזכירים במועצת פועלי עפולה, ורכבו על אופניים מושאלים.

זהנה מטרידים את בן-גוריון בי צורה בלתי-נסבלת, כהילולא יקרה. את רוגזו של בן-גוריון יכול היה כל אורח לראות על מסך-הטלוויזיה, כאשר הסתיר האיש רק בקושי, במאמץ עילאי ובולט של התאפקות, את דעתו על אורגנית הצביעות ותשפוכת הפיטופטים של גמדים אינספקטואליים, בעלי חשיבה אפסית וחשיבות נפוחה.

אם בן-גוריון סוכך זאת, זה עני ייני. השאלה היא מדוע מוכרח היה אורח לסבול שנוצצו על הגיגות אלה ופסחיהן כעשרים מיניון ליי רות מכספו?

נפיר אריות במאה אלף ל"י

שיהיה כולו חצוב בסלע. האיש הוא שכיר המדינה. הפי סל יוקם על חשבון המדינה. הוא יעדה — לפי אומדנה ראשונה — 100,000 ל"י. מאה אלק לירות. סכום עטום. בהשוואה להצעות-תקציב של 20 מיליארד. אבל פסל בא לסמל משהו, ופסל זה באמת מסמל. הוא מסמל את המצב במדינה, שבו צריכה הממשלה לספר את העם. או להפך.

(המשך מעמוד 17) שר-הביטחון, המוקף עדה של עתונאים פורטיים, המשובצים בעיתונים השונים, עומד בראש התור. אבל גם שרים שיש

א מכבר הודעוזה הגברת גולדה מאיר כמה פעמים, נוכח הביובו והנהוג בממשלתה. פעם הודעוזה כאשר סיפרו לה בהס' תדרות שמהלים מסויימים של חברות ממשלתיות מקבלים משכורת של אלפי ל"י לחודש.

היא ביקשה וקיבלה רשימה מדוייקת, ממנה נסתבר כי שכר המנכ"לים הממשלתיים האלה מגיעה עד ל-7000 ל"י לחודש ברוטו, פי חמישה יותר משכר חברי-כנסת. הלקהארי של משכורת זו חוזר, כמוכן, ישר לאוצר, בצורת מס'הכנסה. אני משער שרק שליש מזה נשאר בידי המנכ"ל, כדמי-כיס.

ברור שבמלכת המנכ"ל אינה על משכורתו. הוא חי על השכונן ההוי צאות — מכונית-פאר, נהג, מיס' ערות, בתי-מנון, נסיעות לחו"ל עם משפחתו ו/או מזכירתו, משי כורת לידידתו, וכו' וכו'.

אם כן, מדוע לו משכורת ענקית כזאת, שממנה נשאר רק חלק קטן? **גולדה לא תבין זאת.** אבל זה די פשוט: כמות מקבל המנכ"ל פיצויים, לפי משכורתו האחרונה, ולפיצויים יש חישוב אחר שיש מי ההכנסה מאשר למשכורת.

אחרי שיסתלק מעבודתו (מפני שמצא מקום בחברה פרטית, שהוא עשה לה טובה בהיותו מנכ"ל; או מפני שרב עם השר האחראי עליו; או מפני שחוסר-הכשרון שלו הגיע לממדים בלתי-נסבלים אפילו בממשלת ישראל), הוא עוזב עם רכוש גדול.

נשיא בצריך

אז יותר מכל היתה גולדה מאיר מועצת. כך אומרים העיתונים, מ' פרשת מישכן הנשיא. היא ביקרה במישכן, וזה היה נורא.

אבל גולדה אינה משלמת את החשבון. את החשבון משלם ה' אורח.

וזהו החשבון: המישכן תוכנן במחיר 2,000,000 ל"י. הוא הושלם במחיר 5,000,000 ל"י. אבל אין הוא ראוי ליעודו. כדי להתאימו, איכשהו, צריכים להשקיע עוד כמה מיליונים, מכספי משלמי-המיסים בשכונת-התקווה ובמוצרה.

אין טעם להתווכח על טעם וריח, אבל אפשר להתווכח על כסף. **היה למדינה נשיא שגר בצריף.** על כך היתה גאוות המדינה, וכך אורח זר התרשם מכך.

הנשיא מת, ובא במקומו נשיא שגם הוא אדם צנוע בהליכותיו. קשת לתאר שהנשיא זלמן שור ורעייתו ירגישו את עצמם בנוח במישכן יומני, שעלה הרבה מיליונים. **השאלה היא: איזה מוח משוגע העדה על דעתו הפגומה שבכפל דרוש, בשעה זו, היכל מפואר, כדי לשכן בו את נשיא-המדינה — אדם שכל מעמדו הוא סימלי וחיוני?**

רק מי שחי בישראל-של-מעלה, ומי שאיבד זה מכבר כל תחושה למה שנעשה בישראל-של-מטה, יכול היה לחשוב ש-נשיא-בהיכל עדיף על נשיא-בצריף, ויטיב לסמל את המדינה. **אבל? העברה עצמה יש משמיי**

ב מדינת ישראל יש עוני, יש גבול-הרעב, ויש גם רעב ממש. יש קיצצת-זיוקנה, שאינה מספיקה לכלל כלת החול. יש שכונות-עוני, שאינן מת' אימות למגורי כלב, יש אנשים הגוועים במסדרונות של בתי-חולים, מחוסר יכולת הרפאים והאחיות לספל בהם. יש שכר מוקפא, שערכו הריאלי יורד בהתמדה, יש שכיתות של התמרמרות, ויש הפגנות של זעם. באותה מדינת ישראל יש אדם שהחליט להקים, בפתח מישרדו, פסל של כפיר,

איך לדוג גבה...

תני לגבר שלך את הסיגרים ההולנדיים באיכות מעולה: **אג'יו** מבחר גדלים וסוגים להנאה מלאה!

בוא והמעה בלעדית בישראל: **ה. ברגר**, חיפה, כיכר-ביאט 2, ת.ד. 1967, טלפון: 68551.

מבצע פאות **"אלפיי"** ב"י 89 ל"י **המבחר הגדול ביותר בארץ רק בפאות אלפי** רמת-גן רח' ביאליק 36, טלפון: 734619 אוטובוסים 61, 60.

בגרות

וזוקדמות

קורסי ערב למועד אפריל אוקטובר 1972 נפתחים השבוע

תוכנית ההטבות לתלמידינו:

- * ביטוח לימודים * אפשרות פיצול
- * אפשרות לימוד מקצועות בודדים
- * שכר הלימוד — כבשנה שעברה
- * תקצירים וחומר עזר — ח'נס
- פרטים והרשמה: בשעות 1-9; 8-5

פוליטניקום

ת"א	ר"ג	חיפה	פ"ת
ברגר 17	ביאליק 12	שמריהו 19	בריכוכבא 1
	תלפיות 19	לויץ 30	